

[Forsvarsministeren.]

Kredse af Befolkningen er megen Skepsis over for Hjemmeværnet, jeg kender ogsaa, ligesaa vel som Tingets Medlemmer, Aarsagerne til denne Skepsis i vide Kredse over for Hjemmeværnsforeningerne; men alle Forhold taget i Betragtning tror jeg alligevel, at Befolkningen vil handle bedst over for sig selv, dersom den medvirker til, at i den kommende Tid det størst mulige Antal af Landets Borgere gaar ind i Hjemmeværnsforeningerne, saa at Hjemmeværnsforeningernes Aand bliver i Overensstemmelse med Befolkningens Aand. Jeg tror, man gør Landet og Befolkningen en daarlig Tjeneste, hvis man i Øjeblikket spekulerer politisk i den Skepsis, der er i vide Kredse over for Hjemmeværnsforeningerne. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) vil gøre Landet og Befolkningen en større Tjeneste, hvis han vælger det samme Standpunkt, som jeg her har gjort mig til Talsmand for, nemlig at sige til Befolkningen: alle Forhold taget i Betragtning vil det være klogest, at Landets Borgere gaar ind i Hjemmeværnsforeningerne og sikrer, at Handling og Tankegang i Hjemmeværnsforeningerne bliver i Overensstemmelse med Tankegangen hos langt, langt den overvejende Part af dette Lands Befolkning.

Stegger Nielsen: Jeg finder ikke, det tjener noget Formaal paa nuværende Tidspunkt at oprulle en stor Forsvarsdebat her i Tinget. Lejlighed hertil vil der jo blive senere, naar Forsvarskommissionen har tilendebragt sit Arbejde, men paa den givne Foranledning ønsker jeg dog, inden Debatten slutter her ved første Behandling, at sige, at naar det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) mener, at vi stadig i vor Militærpolitik har søgt at efterligne de store Lande og de store Nationer, saa mener jeg, at det er en forkert Udtalelse. Det har aldrig været vort Formaal. Hvis det ærede Medlem havde sagt, at der i vor Militærpolitik gennem Tiderne var begaaet Fejl, ogsaa store Fejl, saa havde det været rigtigt, men naar vi har skabt et Værn her i Landet, har det ikke været for at efterligne de store Lande, men saa har det været i vor egen Interesse, hvorom Meningerne naturligvis har været delte. Det har ikke været for Militærets Skyld, det vil jeg bestemt hævde, det har været for Landets Skyld, for Nødvendighedens Skyld. Naar det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) siger, at det gælder om at se Sandheden i Øjnene ogsaa i denne vigtige Sag — det gælder det jo om i alle Sager —, saa er det meget rigtigt, men

Sandheden er den, at en ny Forsvarsordning for dette Land, afpasset efter vore Forhold, afpasset efter de Krav, som de allierede Nationer vil stille til os som Medlemsstat, kommer vi ikke udenom; dem maa vi indordne os under og rette os efter.

Jeg indrømmer gerne, at jeg hørte nok, at den Tone i nogen Maade ogsaa nu og da gik igennem det ærede Medlems Tale, men jeg forstod ikke hans Citat i den Forbindelse, for det var et Citat, der, saa vidt jeg kunde høre, gav Antydning af den rene Afrustning. Det kan da ikke være det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle)s Mening, saaledes som Forholdene har været, efter hvad Historien og Udviklingen og to Verdenskrige har lært os, og som Forholdene er i dette Øjeblik uden for og inden for vort Lands Grænser. Det vil jeg tillade mig at betvivle. Det kan ikke være det ærede Medlems Mening, at dette skulde være Maalet, at det skulde kunne sikre vort Land og skabe os den Sympati hos de store Nationer, som et lille Folk aldrig kan undvære. Vi har her gaaet, synes jeg, tilstrækkeligt i Livets haarde Skole, og vi kan ikke noksom takke for og prise Forholdene og Udviklingen for, at vi naaede — om ikke i Begyndelsen af det sidste store Ragnarok, saa ved Slutningen — at opnaa den Sympati, der blev vor Redning til sidst. Uden om et militært Værn i denne Forbindelse kommer vi Danske ikke, det er givet, og Selvopgivelsens Politik skaber ingen Sympati. Her har vi gennem Tiderne haft store Forsyndelser paa Samvittigheden, og jeg kan ikke i denne Forbindelse unnlade at sige, naar Spørgsmaalet er rejst — jeg vilde ikke have rejst det —, at her har Det radikale Venstre Synder, og det er efter vor Mening ikke de mindste.

En ny Forsvarsordning skal vi have. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) siger, at vi skal modernisere, det gælder ikke mindst de to Faktorer, Marinen og Luftvaabenet. Der skal en a-jour-Føring til, og det bliver Forsvarskommissionens Arbejde at finde ud af det nu i første Omgang, men jeg synes, at jeg endnu hører saa mange Betæneligheder fremsat af Ordføreren for Det radikale Venstre, Betæneligheder, der for mig ikke tyder paa Velvilje over for dette store Spørgsmaal, men mere paa Uvilje, og det gør mig noget betænelig: mindre Anskaffelser af Materiel, kortere Uddannelsesetid for Mandskabet o. s. v. Skal man have et Værn, maa man ogsaa have det Materiel o. s. v., der skal bruges dertil; det ene er en Følge af det andet, og det er ikke nok at